U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce **R. V.**, zastoupeného JUDr. Oldřichem Voženílkem, advokátem se sídlem Rumburk, Matušova 982/9, proti žalovanému **Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 3118/48, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 11. 2017, č. j. 15 A 115/2015-38,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 11. 2017, č. j. 15 A 115/2015-38, jímž krajský soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2015, č. j. 1123/DS/2015, JID: 67670/2015/KUUK/Píš, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Varnsdorf, odboru správních agend a dopravy, ze dne 2. 12. 2014, č. j. MUVA 31207/2014ŽákEl. Posledně zmiňovaným rozhodnutím byly podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, jako nedůvodné zamítnuty námitky stěžovatele proti záznamu bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů byl potvrzen ke dni 1. 8. 2014.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti; dle § 7 citovaného zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího podání.

[3] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích platí, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[4] Vzhledem k tomu, že stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti nezaplatil soudní poplatek, vyzval jej Nejvyšší správní soud (prostřednictvím jeho zástupce) výrokem I. usnesení ze dne 11. 1. 2018, č. j. 3 As 1/2018-13, ke splnění poplatkové povinnosti, a to ve lhůtě 15 (patnácti) dnů od doručení tohoto usnesení; zároveň byl poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[5] Podle § 17 odst. 1 věta druhá zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „zákon o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů"), platí, že „[u]*možňuje-li to povaha dokumentu a má-li fyzická osoba, podnikající fyzická osoba nebo právnická osoba zpřístupněnu svou datovou schránku, orgán veřejné moci doručuje dokument této osobě prostřednictvím datové schránky, pokud se nedoručuje veřejnou vyhláškou nebo na místě*". Podle odstavce 4 téhož ustanovení dále platí, že nepřihlásí-li se do datové schránky osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu, ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty.

[6] Jak již bylo uvedeno, povinnost zaplatit soudní poplatek vznikla stěžovateli společně s podáním kasační stížnosti; této povinnosti stěžovatel nedostál. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku usnesením ze dne 11. 1. 2018, č. j. 3 As 1/2018-13, které bylo v souladu s § 42 odst. 1 a 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.") dodáno do datové schránky zástupce stěžovatele dne 16. 1. 2018. Jelikož se ve lhůtě 10 dnů nepřihlásila do datové schránky oprávněná osoba, bylo předmětné usnesení doručeno za použití právní fikce dle § 17 odst. 4 zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů dne 26. 1. 2018 (čl. 14 spisu zdejšího soudu). Posledním dnem patnáctidenní lhůty pro zaplacení soudního poplatku se tak stalo pondělí dne 12. 2. 2018 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.). Stěžovatel však toho dne (ani později) soudní poplatek nezaplatil. Nejvyšší správní soud připomíná, že v případě lhůty k zaplacení soudního poplatku stanovené usnesením ze dne 11. 1. 2018, čj. 3 As 1/2018-13, se již jednalo o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za kasační stížnost je splatný okamžikem jejího podání.

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Jelikož soudní poplatek nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, byly naplněny podmínky předvídané v § 9 odst. 1 větě druhé zákona o soudních poplatcích; proto zdejšímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti zastavit.

[8] Nejvyšší správní soud závěrem dodává, že mu po marném uplynutí výše uvedené lhůty k zaplacení soudního poplatku bylo doručeno podání ze dne 24. 2. 2018, jímž stěžovatel vzal kasační stížnost zpět. Tímto úkonem by byl naplněn důvod zastavení řízení dle § 47 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Zaplacení poplatku za kasační stížnost je ovšem jednou z podmínek řízení, jejíž nesplnění v tomto případě předchází důvodu zastavení řízení o kasační stížnosti pro její zpětvzetí.

[9] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. března 2018

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu